

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.154 van 27 juni 2013
in de zaak A. 207.275/IX-7892**

In zake : Remi ZEEUWS
 wonend te 3040 Huldenberg
 Nijvelsebaan 31 A
 waar woonplaats wordt gekozen

tegen :

het BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST,
vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Patrick Peeters en Thomas Dreier
kantoor houdend te 1000 Brussel
Terhulpsessesteenweg 120
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 3 december 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

- “de beslissing om de bevorderingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de DOI [directie Onderzoek en Innovatie] niet binnen een redelijke termijn te hernemen, zoals die tot stand gekomen is op 25 november 2012, door de aanmaning van 24 juli 2012”;
- “alook de afwijzende beslissing om de in 2001 aangevatte bevorderingsprocedure te hernemen”;
- “alook de daaruit blijkende weigering om verzoeker te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau, bij [de] DOI”;
- “alook de daaruit blijkende weigering om verzoeker van rechtswege over te plaatsen naar het IWOIB”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 223.624 van 29 mei 2013 werden de debatten heropend en werd de zaak opgeroepen om verder te worden behandeld op de zitting van 24 juni 2013 om 10.00u.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker en advocaat Thomas Dreier, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De feitelijke gegevens van de zaak zijn uiteengezet in het tussenarrest nr. 223.624 van 29 mei 2013.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. De verzoeker legt ter terechtzitting een pleitnota neer.

5. De verwerende partij vraagt deze nota uit de debatten te weren.

6. Het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State voorziet niet in de mogelijkheid om een pleitnota als een processtuk neer te leggen. Het is de partijen

echter wel toegestaan om nieuwe feiten, die een invloed kunnen hebben op de ontvankelijkheid en/of de gegrondheid van de vordering, aan de Raad van State ter kennis te brengen. In zoverre de door de verzoeker neergelegde pleitnota op dergelijke feiten betrekking heeft, kan ze dan ook bij de zaak worden betrokken. In zoverre de pleitnota geen betrekking heeft op dergelijke feiten, maar de neerslag vormt van de uiteenzetting ter terechtzitting, wordt ze niet als een processtuk, maar als een loutere inlichting in aanmerking genomen.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

7. De verzoeker vordert de schorsing van de tenuitvoerlegging van “de beslissing om de bevorderingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de DOI [directie Onderzoek en Innovatie] niet binnen een redelijke termijn te hernemen, zoals die tot stand gekomen is op 25 november 2012, door de aanmaning van 24 juli 2012” (eerste bestreden beslissing) en van “de afwijzende beslissing om de in 2001 aangevatte bevorderingsprocedure te hernemen” (tweede bestreden beslissing).

Hij gaat ervan uit dat deze beslissingen met toepassing van artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tot stand zijn gekomen ingevolge het verloop van vier maanden na zijn aanmaningsbrief van 24 juli 2012 waarin hij aan de verwerende partij heeft gevraagd om “de aangevatte benoemingsprocedure af te sluiten”.

De verzoeker onderkent voorts in de eerste en tweede bestreden beslissing de impliciete weigering van de verwerende partij om hem te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie (derde bestreden beslissing), alsook de impliciete weigering van de verwerende partij om hem van rechtswege over te plaatsen naar het IWOIB (vierde bestreden beslissing).

8. Artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State luidt als volgt:

“Wanneer een administratieve overheid verplicht is te beschikken en er bij het verstrijken van een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de haar daartoe door een belanghebbende betekende aanmaning geen beslissing is getroffen, wordt het stilzwijgen van de overheid geacht een afwijzende beslissing te zijn waartegen beroep kan worden ingesteld. Deze bepaling doet geen afbreuk aan de bijzondere bepalingen die een andere termijn vaststellen of aan het stilzwijgen van de administratieve overheid andere gevolgen verbinden”.

Krachtens deze wetsbepaling ontstaat een aanvechtbare stilzwijgende weigeringsbeslissing wanneer een administratieve overheid verplicht is te beschikken en zij bij het verstrijken van een termijn van vier maanden, te rekenen vanaf de aanmaning die zij daartoe vanwege de belanghebbende heeft ontvangen, geen beslissing heeft genomen.

9. De Raad van State merkt op dat de verwerende partij op het ogenblik van verzoekers aanmaningsbrief van 24 juli 2012 reeds een uitdrukkelijke beslissing heeft genomen met betrekking tot de kwestieuze benoemingsprocedure van een eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie. Met een brief van 19 april 2012 heeft de verwerende partij aan de verzoeker immers meegedeeld dat zij afziet van de voormelde benoemingsprocedure omdat er op dit ogenblik geen nood is aan de desbetreffende betrekking.

De verwerende partij heeft de beslissing waarvan sprake in de voormelde brief van 19 april 2012, die bij arrest nr. 220.609 van 17 september 2012 werd geschorst, inmiddels evenwel ingetrokken, maar tevens een nieuwe beslissing genomen waarbij zij de benoemingsprocedure van een eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie afsluit. Deze nieuwe beslissing blijkt uit een brief van 7 maart 2013 waarbij de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, aan de verzoeker het volgende meedeelt:

“Ik verwijs naar mijn brief van 19 april 2012, die u aangevochten heeft bij wege van een schorsings- en annulatieprocedure bij de Raad van State (gekend onder G.A. 204.837/IX-7669).

Voormelde brief had betrekking op de afsluiting van de benoemingsprocedure van een eerste attaché, expert van hoog niveau (rang A2), bij de directie Onderzoek en Innovatie van het Bestuur Economie en Werkgelegenheid (intussen werden de bevoegdheden van deze directie overgeheveld naar Innoviris). Deze brief werd door de Raad van State geschorst bij arrest nr. 220.609 van 17 september 2012, aangezien het gebrek aan nood aan een eerste attaché bij Innoviris, niet degelijk werd gemotiveerd. Gelet op deze schorsing, gaat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest hierbij over tot intrekking van de brief van 19 april 2012.

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ziet vervolgens af van de betreffende benoemingsprocedure voor de betrekking van eerste attaché.

Uit een nauwgezette screening van de interne competenties bij Innoviris en na overleg tussen mijn diensten en Innoviris, staat vast dat de activiteiten en opdrachten die in 2001 en ook nog in 2009 (ten tijde van de herneming van de benoemingsprocedure door de directieraad) dienden te worden uitgevoerd door de gezochte eerste attaché, intussen niet meer actueel zijn, of door andere medewerkers van Innoviris worden uitgevoerd.

In deze omstandigheden wordt de voormelde benoemingsprocedure hierbij dan ook afgesloten.

Indien er in de toekomst bij Innoviris nood zou zijn aan een eerste attaché, expert van hoog niveau (rang A2), zal een nieuw functieprofiel worden opgemaakt, aangepast aan de noden van Innoviris op dat moment”.

10. Gelet op deze uitdrukkelijke eindbeslissing van de verwerende partij over de benoemingsprocedure van een eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie, moet worden besloten dat de bestreden stilzwijgende weigering van de verwerende partij om de voormelde benoemingsprocedure te hernemen – de eerste en de tweede bestreden beslissing – voor zover die tot stand zou zijn gekomen ingevolge het stilzwijgen van de verwerende partij na de aanmaningsbrief van 24 juli 2012 van de verzoeker, hoe dan ook heeft opgehouden te bestaan.

De omstandigheid dat de verzoeker inmiddels tegen de beslissing van de staatssecretaris van 7 maart 2013 een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State heeft ingesteld (zaak A. 208.263/IX-7958), doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de verwerende partij met die beslissing onmiskenbaar te kennen heeft gegeven niét te weigeren de

voormelde benoemingsprocedure te hernemen en een eindbeslissing daarover te nemen. Met andere woorden: louter door het nemen van die eindbeslissing, ongeacht de wettigheid ervan, heeft de verwerende partij laten blijken niet te weigeren de benoemingsprocedure te hernemen (en af te sluiten). Het feitelijk gegeven van de eindbeslissing volstaat daartoe. Een eventuele nietigverklaring verandert niets daaraan.

De voorliggende vordering heeft dan ook geen voorwerp meer voor zover ze gericht is tegen de eerste en de tweede bestreden beslissing.

11. Het voorgaande heeft tot gevolg dat ook de derde en de vierde bestreden beslissing, die volgens de verzoeker impliciet vervat zijn in de eerste en de tweede bestreden beslissing, niet meer bestaan, zodat het gehele voorwerp van de vordering is teloorgegaan.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 juni 2013,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Daniël Moons,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Geert Debersaques,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Daniël Moons